

Поржество весни та добра

Свято Благовіщення - одне із найбільших весняних свят. Слово «Благовіщення» означає добру, радісну звістку про те, що почалося звільнення роду людського від гріха і вічної смерті. У церкві в цей день святять проскури, а господарі випускають із хлівів тварин, щоб чули весну.

Кажуть, що на Благовіщення птахи гнізда не в'ють і не несуться. «Благовіщенське яйце під курку не кладуть». Вважається, що від Введення до Благовіщення треба дати землі відпочити. У це свято особливо грішно працювати на землі. На Благовіщення Господь «благословить усяке дихання», і після цього дня можна розпочинати роботи в полі, все буде добре рости, квітнути й колоситися.

За прикметами в Благовіщення рік визначали:

Вітер зі сходу, іній на гілках дерев, похмурий день – до врожаю.

Теплий день до морозів приведе, а дощовий – до ягідного літа.

День з морозцем – пшениця вродить.

На небі зірок на пальцях порахувати – кури на яйця жадібними будуть.

Шпаки на Благовіщення до ранньої весни і тепла.

Який день на Благовіщення, такий і на Великдень прийде.

Благовіщення – великий день для кожного з нас. Тому не забувайте про це і будьте щасливі в нашому тривожному світі.

Асоціація фермерів України повторно організовує акцію протесту біля Міністерства юстиції у зв'язку з масовими фактами подвійної реєстрації договорів та рейдерства. Зважаючи, що перша акція не дала відчутних результатів, друга буде більш радикальною і більш масовою. Дату проведення буде повідомлено додатково.

ВИ ТРИМАЄТЕ в руках перший номер газети «Фермер Придніпров'я». Нашої з вами газети. Бо передусім вона покликана об'єднувати всіх нас – фермерів, одноосібників, дрібних землевласників – усіх, хто любить і плекає землю, вболіває за її майбутнє та долю України. Звичайно, як належить засобу масової інформації, вона доносить до вас всі актуальні новини Придніпров'я, зокрема інформуватиме про дії місцевої влади щодо захисту інтересів фермерів, селян-пайовиків – власників землі, про реакцію на численні протести на ганебні зазіхання на їхні права та власність. Газета простежуватиме, як в регіоні втілюють у життя прийнятну програму розвитку сімейного підприємництва на селі.

Зателефонувавши на «гарячу лінію» редакції -

тел. 098-183-00-18, ви зможете через газету отримати кваліфіковану консультацію юриста з усіх питань, що вас хвилюють.

Я знаю, як необхідно і як не вистачає цього на селі, з якою кількістю юридичних колізій доводиться мати справу селянам. Сподіваюсь, газета «Фермер Придніпров'я» вам припаде до вподоби і ви з нетерпінням чекатимете кожного наступного номера. Принаймні цього дуже мені хотілося б.

Тільки так ми зможемо залучити до нашої громади нових прихильників, однодумців, усіх небайдужих, хто має активну життєву позицію. Впевнений, що тільки об'єднавшись, ми зможемо дати гідну відповідь тим, хто зважає нам сьогодні працювати на своїй землі і жити краще!

Глибоко переконаний, що тієї могутньої сили, в яку переросте наша спільнота, боятимуться і судді-колядники в «благородних» мантіях, і зухвалі бандити, готові виконати чийсь злочинний наказ.

Як мовиться, за початком діло ставиться. З добрим вас початком!

І особливо напередодні великого православного свята – **БЛАГОВІЩЕННЯ** – нехай наша газета принесе вам білим - чистим, як совість - голубом Благу вість. Вість на добробут та благополуччя!

З повагою **Анатолій Гайворонський**, голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області.

НАБЛИЖАЄТЬСЯ православне свято – Благовіщення. У цей день здавна існував звичай випустити на волю пташок: «Щоби співали на волі, Бога прославляли та просили щастя-удачі тому, хто їх випустив».

Мабуть, символічно що ми випустили і нашу виплекану пташку, яку ви бачите перед собою.

Ця газета створювалася для вас, усіх, хто працює на землі, і дарма в кого скільки гектарів чи соток. Вважайте, що сьогодні ви знайшли вірного й справжнього друга, що, як і належить другу, завжди прийде на допомогу і разом порадіє вашим успіхам і перемогам.

Звичайно, нам дуже не хотілося б заходити у ваші домівки з негативом, тим паче, зі злобою та агресією, а дійсно стати «благію вістю» цієї світлої весняної днини. Адже йдуть духовні свята очищення та самоствердження життя – за Благовіщенням та Вербною неділею, Великдень. І кожен, хто живе з Богом у душі, прагне в такі дні умиротворення й тихого поклоніння.

Але життя має і свою темну тінь. І ви добре знаєте до якого цинізму та жорстокості вдаються ті, хто нахабно, по-бандитському забирають чийсь землю, право та потребу працювати на ній, вирощувати хліб та до хліба.

Агресію може зупинити тільки сила. А наша з вами сила у єдності. Недаремно, саме цей наголос зроблено у першому номері газети – це його квінтесенція.

Пресу не випадково на-

зивають четвертою владою. Після трьох попередніх – законодавчої, виконавчої та судової. Та чи є у нас справедливі закони для людей, чи виконуються вони? А які у нас суди? А судді хто?

Тому газета – публічна трибуна, з якої лунає правда про тих, хто грабує, хто силою зброї і грошей вирішує долі людські. Здавалося, чому боятися їм нашого слова, маючи таку «броню»? Але вони, мов ті шури, боятися світла, бо газета може показати людям їх справжні обличчя.

Хочеться вірити, що ми їх зупинимо! Бо «Фермер Придніпров'я» - це особливе видання. Це не догідлива газета, що обслуговує інтереси влади та всілякого штибу «решал», продажних суддів чи прокурорів.

Це ваша газета, дорогі фермери, власники землі, селяни! Вона захищатиме ваші інтереси. Тож принагідно дякую всім, хто в стислий термін оформив передплату на «Фермер Придніпров'я» і тим самим подав нам руку допомоги, щоб ми могли взяти вдалий старт і рухатися далі.

Прикро, що серед фермерської спільноти є й такі, хто дивиться на газету, як на підручний засіб для розпалювання печі чи вогнища... Такий добродій трапився мені у Юр'ївському районі. Землі орендує більше тисячі гектарів, а дві сотні гривень на газету не знайшов. Між тим, цей район потерпає від рейдерських нападів, і навряд чи скоро вони припиняться. Таким «зарозумілим господарям» хочеться нагадати тільки одне: крайні хати горять першими. Пам'ятайте про це!

З усмішкою згадую інші емоційні, часом навіть курйозні дзвінки з Павлоградського, Новомосковського, Межівського районів, коли обурені люди повідомляли, що їм відмовляють у передплаті газети, але вони не здавалися, приходили на поштові відділення вдруге, втретє і своєю наполегливістю добилися свого!

Ось такі ми різні. Розумію. Але однакові в головному – ми всі хочемо миру, порядку в державі. Благополуччя в сім'ях, кращого життя для власних дітей і онуків. Так давайте ж разом, громадою йти до цієї мрії! Це ж так просто – відчувати лікоть іншого. Бо дорога з одностороннім рухом – це здебільшого душевна втома та фізичне виснаження.

Зі святом вас, шановні друзі, прихильники, наші читачі! Божої благодаті всім нам на тернистій дорозі **ДО ПРАВДИ!**

Щиро ваша,
головний редактор

Ліма

УЖЕ кликало весняне поле, однак фермери Дніпропетровщини знайшли час з'їхатися на надзвичайне зібрання. І від того також, що перед цим пікетували обласну прокуратуру, а потім мітингували і перед обласною адміністрацією. І там і там висували свої наболілі вимоги, де їх і за вухом не ведуть. Тоді на сесії обласної ради депутат, голова Асоціації фермерів Анатолій Гайворонський зажадав висловити недовіру прокурору області, начальнику управління поліції і в компанії з ними голові ОДА – і знову мовчання, наче нічого і не відбувається. Мовляв, собаки гавкають, а караван іде. Скільки ж можна терпіти це в області, де поліція ні за що хапає фермерів у їхніх господарствах, везе в «губернію» і вимагає відмовитися від усього свого добра на користь якихось негідників, а коли селяни чинять опір, викидають з третього поверху і покаліченими опівночі без суду і слідства саджають за ґрати, як це було з фермером із Солонянського району Русланом Бурденюком? Чи та ж поліція під прикриттям прокуратури мчить в інший край області та затіває погром у приватній оселі жінки-фермерши, виносячи з неї навіть коштовності, як це дозволили настільки брутальне свавілля стосовно Лариси Захарченко в Апостолівському районі!

Протидія Ударять дзвони, завивують сирени!

АБО згадаймо спробу рейдерського захоплення ФГ «Дар», котру вдалося попередити тільки завдяки тому, що на захист стала створена напередодні в області «Фермерська самооборона». Ця історія набула гучного розголосу в масштабах усієї України. То думаєте, що злодії, які зважилися на цю авантюру, якщо ще не на нарах в буцегарнях сидять, то на лавах підсудних? Багато хочете. Обласний суд просто взяв і елементарно відмовився розглядати «скандальну справу, а липовий «покупець» «Дару» Василь Кузнецов, мов ні в чому не помічений, у тому ж таки Новомосковському районі утнув фірму «Володар», котра спокійно продовжує займатися прихованою повторною реєстрацією договорів оренди у селян їхніх земельних паїв. Зрозуміли, у чому підступність? У того або іншого фермера в оренді наділи багатьох людей. Та прийде час їхати в поле, а там воєнізована варта хвацьких хлопців межі очі «цидулою» тикне, що паї уже не в його оренді, а в оренді нового... «Володаря». Хто посміє реєструвати раніше вже віддане в оренду іншим та за які гроші і обіцянки вдалося видурити у селян земельку – треба буде ще розбиратися...

Авесна одним днем красна: поки триватиме сир-бор, не фермер встигне засіяти землі, а засіє їх хтось із замовників афери пана Кузнецова – хіба не ясно? Як і ясно, що ошуканий таким чином фермер одразу банкрут і злидар, якому тепер хоч попід тинню з торбою. Хоч в першу чергу це значить те, що рейдери, котрі намагалися заволодіти «Даром», не випадково уникали справедливої кари. Бо були і залишилися під заступництвом і поліції, і прокуратури, і тієї ж обладміністрації. Разом з ними заодно. Поліція, прокуратура і адміністрація з бандою тут одним миром мазані. І після цього ви скажете, ніби фермерська Асоціація області безпідставно підтримує заклик відправляти, поки не пізно, усіх гамузом керманічів органів влади і прокуратури регіону у відставку, як на смітник?

Мало того, що це дружнє рішення учасників надзви-

чайного зібрання. На цей раз фермери області свої вимоги розпеченим залізом рішуче випалювати корупцію, рекет та беззаконня у виконанні правоохоронних органів і служб державної виконавчої влади адресували на столичні пагорби - Президенту та Прем'єру України, а ще Верховній Раді і Генпрокуратурі та Нацполіції з ними в купі. А що залишається робити, якщо їхні підлеглі чиновники і горе-служаки і пальцями об пальці не б'ють, щоби чистити від гною уже по шию в області її смердючі Авгієві конюшні? Дніпровські аграрники-фермери при цьому дали чітко зрозуміти Києву, що це останнє від них «мирне послання», оскільки терпінню вірити брехні і «ждати від вовкулак людинолюбів та державотворення» настав кінець. Коли все лишатиметься, як є, протистояння і протиборства, силового причому, не уникають.

І тут треба сказати, що на своєму зібранні голова фермерської Асоціації області Анатолій Гайворонський, також його колеги, котрі трима-

переповнена казнокрадами, злодіями й злочинцями, для котрих інтереси українського народу і держави уже давно до одного, даруйте, місця – ось той єдиний правильний та справедливий, по-селянськи мудрий висновок, який ніякими підступно-неправдивими і недолугими сентенціями теперішніх можновладців не спростувати. Як і того, що коли наявна влада цього не збагне і не згадає нарешті про ідеали Другого майдану, за всі нищівні для України наслідки вона буде відповідати. Перед українцями. І перед Богом. І перед Законом!

На підставі цих своїх «поправок» фермери Дніпропетровщини ухвалили й конкретні власні рішення, як їм зараз бути. Перше, на чому зійшлися – це що усім фермерам і селянам, приватним землевласникам та й навіть найманним працівникам необхідно гуртуватися і міцніше триматися один за одного і купити. Моя хата з краю – сьогодні цей принцип не прийнятний. Бо нині знищується в Україні не фермерство як основа сучасного аграрного сектору економіки, а село з його одвіч-

правдало себе під час облоги озброєними вояками рекетирів все того ж ФГ «Дар». Більше того, Самообороні довелося захищати інтереси й сімейних селянських господарств та одноосібних, що додало їм авторитету і визнання. Інша річ, що недешево вона обходиться. За послуги майже двохсот колишніх спецназівців, воїнів-атошників і навіть колишніх афганців, спеціалістів карного розшуку та державної служби, які мають право носити вогнепальну і мисливську тим паче зброю, доводиться платити.

І не відмовляючись від уже діючої в області Самооборони, тепер вирішили наростити її м'язи за рахунок власних багнетів – з числа фермерів і приватних землевласників. Для цього створено чотири постійно вартуючі групи швидкого реагування – кожна на 4 – 5 районів і в кожній п'ятеро «звільнених» за плату пильнувати безпеку. Одне діло, що для їх базування підібрали фермерські господарства, але інше і більш важливіше – приписали до них особовий склад з-поміж тих селян, які готові у першу-ліп-

сій Мушак повідомив, що уже незабаром таки запустять ринок землі - волею Конституційного суду. Оскільки до нього ціла зграя так званих народних депутатів подала «відповідну» петицію. Ви тільки подумайте – готові продавати землю, а разом з нею й Україну, як рідну матір з потрухами, і від щастя шаленіють! Всю індустрію уже здали й продали до цурки на металобрухт – давайте ще й землю туди! Як прокоментували в один голос фермери Дніпропетровщини – раденькі, що дурненькі! Це прислів'я давно відоме поміж українців, а на людських роток, теж як відомо, не накинеш платок.

А все той же фермерський ватажок Анатолій Гайворонський загрозу як продажу землі за нинішніх держиморд в Україні, так і загрозу слідом легалізації у нас латифундистів вважає основною наразі небезпекою, з якою хочемо чинити, а швидше за все доведеться боротися, справді піднімаючи весь селянський люд. З цих міркувань і схвалили пропозицію колеги з Магдалинівського району Дмитра Синиці.

Коли всім народом дмухнути, то ураган буде *Козацьке прислів'я*

ли слово після нього – Павло Доценко, Василь Нагній, Алла Резніченко та багато інших – внесли істотну по суті поправку в розуміння й тлумачення того, що насправді в Україні нині відбувається та як вести у цих обставинах сьогодні себе народу. Маємо на увазі інший погляд на заклики, котрі лунають зараз з вищих ешелонів влади ні в якому разі не виходити на Третій майдан. Позаяк він, попереджають з Києва, нашкодить Україні, зруйнує її. Це правда, але хіба народ все дужче робить неминучим повстанням ошуканих нинішньою владою? Ні, це нинішня влада, досі не спромігшись ні на йоту реалізувати вимоги й надії Революції гідності, провокує серед свого населення гнів, який дійсно може поховати незалежну Україну. Отож якщо станеться неоправданий всенародний рух на Майдан, не народ буде в цьому винний, а перш за все Президент і вся його команда, яка

ним землеробським способом життя. Не для того, щоб власне вітчизняне селянство щедро годувало свій народ, а щоб спочатку силоміць поневоляти, а потім і зжити зі світу та рідної землі селянські маси – як-то кажуть, всіх до 'дної ями – на щастя і радість магнатам та олігархам усіх мастей – до цього за злим і прихованим умислом під егідою всіляких Міжнародних фондів і банків та зграй ненаситних круків, котрі сплять і бачать українські чорноземи порожніми від корінного населення, ведуть усіх нас, як на прив'язі. В неволю. У найми. І в кінцевому рахунку - в небуття.

Ось чому фермерське співтовариство Дніпропетровщини мусило зійтися на тому, що настав час захищати – чи бути готовими захищати – самих себе і всіх селян та свої села, які уже дійсно руйнуються як колиски нації. Ще раніше, повторюємо, тут створили підрозділи і структури Фермерської самооборони. Що й ви-

шу хвилину стати у стрій захисників. Як сказав один з ораторів на нараді, це метод, котрий з успіхом у громадянську застосовував Нестор Махно – гріх його досвідом не скористатися. Більше того - дуже доречно.

Особливо враховуючи, що на селянські маси чекають випробування на грані «бути чи не бути?» Не питаючись народ, навіпаки, пішло не прислухаюся до його думки, теперішня влада - судячи з усього, аби ще виключити фінансову «допомогу» для розкрадання на всіх своїх - ладна якомога швидше дозволити продаж українських чорноземів. Щоб обмежити право однієї фізичної особи орендувати сотні тисяч гектарів землі чи прийняти грізний закон щодо захисту інтересів власників земельних паїв, так ні, ні в яку не погоджуються. А скасувати мерщій мораторій на продаж годувальниць – це аж бігом. Аж спотикаючись та з піною біла рота шойно нардеп Олек-

- І всюди по селах, де звели церкви та храми, підготувати своїх дзвонарів, - мовив Синиця. – Щоб тільки народу накажуть збувати землю – бити у дзвони. І закупити сирени. По півсотні на район, щоб чули у кожному селі, тому і не менше півтори-дві тисячі на область. Доведеться ж піднімати народ захищати себе і Вітчизну, якщо вона не дорога і не потрібна тим, хто сьогодні не біля її керма, а біля її корита.

Сирени мають не лише поставити на ноги всю область, а і сповістити, що час зупинити розор села настав. І не треба буде плутати сирени з сурмами, які коли заграли, час розплати сповістили. Завивання сирен народ врешті-решт в Україні підніме самотужки втілювати зражені ідеали справедливості і гідності для всіх.

Микола ЯСЕНЬ.

На знімках: потужний голос пікету.

Фото Іллі Жука.

Весняний день цілий рік годує - цей незаперечний постулат глибокої народної мудрості передавався в українських селах від покоління до покоління, підкреслюючи важливість хліборобської праці. Говорив не раз ці золоті слова своєму синові Дмитру Дарадуді і його батько Василь Юрійович - керівник ФГ «Дар», одного із провідних господарств Новомихлівського району.

Підступна павутина обплутує коридори Феміди

Торік родину спіткало горе - пішов із життя Василь Юрійович, а «Дар» перетворилося на об'єкт чорного рейдерського зазіхання.

Дмитро Дарадуда: «Коли батька не стало, за законом ми могли вступити в права спадкоємців лише через півроку. І поки цей термін спливав, рейдери не сиділи, склавши руки. У вересні 2016 року прямісінько серед білого дня на поля господарства увірвалися невідомі люди в масках та заявили про права нового власника і на землю, і на урожай та показали підроблений документ, виписаний на невідому особу та виданий державним реєстратором із Одещини Світланною Мшар».

Із того моменту розпочалася справжня селянська війна з рейдерською мафією, полем битви якої стали три тисячі гектарів родючого чорнозему ФГ «Дар». За словами селян, чого тільки не робили зловмисники: і збирати врожай заважали, і техніку псували, і шини різали на колесах, і погрожували, і навіть стріляли в людей.

Проте ні погрози, ні постріли не злякали фермерів, які поспішили на допомогу та стали живим кордоном проти озброєних «тітушок».

Віталій Борейко (фермер): «Стояли на смерть. Як тільки почули постріли, кидали власні комбайни в полі та бігли на підмогу. Ми не допустимо на своїй землі такого свавілля».

Віталій Борейко разом із іншими фермерами приїхали до Дніпропетровського адміністративного апеляційного суду підтримати Дмитра Дарадуду в його боротьбі за законне право працювати на власній землі та гідно продовжувати батьківську спра-

ву. Адже, у справжніх власників ФГ «Дар» зараз є судові рішення першої інстанції, винесене на їхню користь.

Та це не зупинило рейдерську мафію. Вони діяли за класичною схемою. Після так званого оформлення прав власності на підставну особу - громадянина Іванченка, який перебував тривалий термін у місцях позбавлення волі, останній здійснює перепродаж ФГ «Дар» іншому власнику на прізвище Кузнецов. Ось саме цей Кузнецов і звернувся із позовом про скасування рішення першої судової інстанції.

Фермери, які організували групу підтримки, прибули до приміщення суду з надією на Феміду, яка має нарешті поставити крапку у цій справі та дати людям нормально розпочати посівну.

Ігор Гуртовий (представник громадськості): «Сподіваємось, звичайно, на справедливе рішення суду на користь Дмитра Дарадуди, який є єдиним законним власником господарства».

Віталій Щербак (фермер): «Не дозволимо порушувати закон. Адже покрали вже все, що лише можна, залишилася тільки земля. Ми не просимо владу, щоб нам допомагала. Ми просимо про інше: щоб нам не заважали працювати».

Павло Доценко (фермер): «Ми маємо зробити все, щоб зупинити рейдерські захоплення землі. Адже ця біда не тільки у нас, але й по всій Україні. Ми віримо у справедливість і маємо надію, що апеляційний суд винесе правильне рішення».

Разом із групою підтримки - незмінний лідер фермерського руху області, голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Придніпров'я Анатолій

Гайворонський. Перед судовим слуханням Анатолій Іванович озвучив власну думку та зробив прогнози щодо результатів, на які варто очікувати. Проте, були вони, м'яко кажучи, не досить оптимістичними.

Анатолій Гайворонський: «Якби у нас правоохоронні органи належно виконували свою роботу, то за фактом рейдерського нападу та поранення двох селян вже були б відкриті кримінальні провадження. Сім місяців минуло. Де розслідування? Двох чоловік поранено, і... тиша. Арештували і випустили. І все це на очах у людей цинічна демонстрація злочинної безкарності. Нас спеціально втягують у судові процеси, щоб не дати нормально розпочати посівну».

Якщо розібрати на складові ті пристрасті, які вирували у фермерів перед судовим засіданням, то це було і обурення тим беззаконням та безправністю людей, що трудяться на землі, і бездіяльністю правоохоронних органів та влади, яка не може ні на законодавчому, ні на правому рівні захистити селян-годувальників від свавільних рейдерських захоплень. То хто ж стоїть за цим злом, за бажанням будь-якою ціною «віджати» чужий бізнес та примножити за чужий рахунок свої статки?

Селяни знають, куди, мовляв, ведуть сліди і називають самозванця псевдовласника ФГ «Дар» Кузнецова людиною одного з нардепів України, котрого на Новомихлівщині ще називають «земельним феодалом».

Сергій Сироватко (адвокат): «Якщо апеляційний суд не винесе рішення, то справжній власник ФГ «Дар» зазнає великих збитків, бо не зможе вчасно посіяти яри-

ну. Ми вважаємо, що Кузнецов є людиною нардепа Вадима Нестеренка, від якого, власне, всі біди та безчинства у Новомихлівському районі».

Можна лише уявити, з якими очікуваннями люди заходили до судової зали, бо де ж це бачено, щоб у справжнього власника господарства якийсь злодій і шахрай відбирав землю, сільськогосподарську техніку, врожай і всі статки. У якій цивілізованій країні таке може статися.

І сталося. Не десь у якомусь племені у джунглях (та й там, мабуть, все вирішують по справедливості), а у нас, в Україні, влада якої декларує європейський напрямок та європейські цінності. Сталося. Прямісінько в залі Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду суддя Головка повідомила про відмову стосовно винесеного рішення першою судовою інстанцією.

У людей був шок, а після кількох секунд тиші гнівне народне обурення переросло у крики: «Ганьба!» Фермери не могли повірити, що правосуддя стало на бік негідників та шахраїв, своїм рішенням фактично стимулюючи та заохочуючи земельних рейдерів до нових атак та зазіхання на чуже майно та бізнес.

Ми попросили прокоментувати ситуацію про закриття провадження (а не відмови у позові!) щодо розгляду вищезазначеної справи Дніпропетровським апеляційним адміністративним судом адвоката **Сергія Сироватка**.

Тим паче, що цими днями саме рейдер Василь Кузнецов «похвалився» через місцеву газету «Твій рідний край» своєю буцімто перемогою у справі про повернення ФГ «Дар».

- Це не що інше, як підступне

й обурливе введення в оману людей, які не розуміються на тонкощах судового процесу, - впевнений Сергій Сироватко. - Іншими словами - відверта брехня та ще й через газету. Дуже підло. Та чи можна дивуватися такій моральній нищоті...

Кузнецов і ті, хто за ним стоїть, розраховували посіяти серед людей паніку. Від хапуг-злодіїв годі й чекати чогось іншого.

Запевняю, що боротьба за ФГ «Дар» триває у судах всіх рівнів. Скажімо, у Новомихлівському міськрайонному суді (суддя Парфонов Д. О.) справу за позовом Дмитра Дарадуди навіть не починали слухати по суті! Вісім місяців через численні апеляційні та касаційні суди на ухвали про відкриття провадження та об'єднання позовів Василя Кузнецова, у задоволенні яких, звісно, відмовляють, наші опоненти-рейдери затягують процес.

Кожну хвилину наша команда юристів відбиває нападки бандюг у нескінченних, штучно створених ними судових справах винятково з однією метою - роздербанити спадок покійного Василя Юрійовича Дарадуди та увігнати в кабалу його спадкоємців за особисті борги Кузнецова та його поплічників. Справедливе покарання злочинців не за горами.

Дніпропетровський адміністративний суд задовольнив наш позов про визнання незаконними дії державного реєстратора Одеської філії підприємства «Державний інститут судових економіко-правових та технічних експертних досліджень» С.Ю. Мшар та приватного нотаріуса Дніпропетровського міського нотаріального округу В. М. Ряхих, які незаконно здійснили реєстрацію ФГ «Дар».

Суд визнав їхні реєстраційні дії протиправними.

Крім того, у кримінальному провадженні та не за горами і пред'явлення підозри самому Кузнецову В. В. та його юристам за вчинення злочинів проти ФГ «Дар» і родини Дарадуд.

Впевнений, у нас достатньо доказів і аргументів, щоб виграти цю справу і повернути ФГ «Дар» його законним власникам.

І перемога буде за нами.

Підготувала Влада ПЛАЙ.

Всім атакам перепона - Фермерська самооборона!

Відтепер фермери, що опанували непросту аграрну науку, навчаються і на полі бою.

Фоторепортаж Іллі Жука.

Проти свавілля

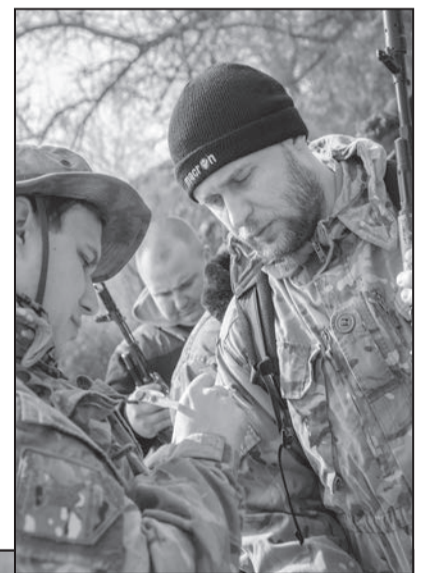
Із Положення про Фермерську самооборону АФЗУ

1. Мета. Фермерська самооборона є добровільним формуванням ВГО «Асоціації фермерів та приватних землевласників України», що діє на основі самоорганізації, громадянської та фермерської солідарності. Метою якої є захист законних прав фермерів, членів особистих селянських господарств та сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів, селян.

ПОЛОЖЕННЯ затверджено президентом АФЗУ Іваном Томичем та підтримано і прийнято Асоціацією фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області.

- Фермерська самооборона - це, якщо хочете, своєрідний виклик владі, правоохоронним структурам, які самоусуваються від виконання законних обов'язків, - впевнений голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський. - Більше того, демонструють своє небажання і повну немічність захистити нас від свавілля так званих «господарів життя», бо разом з ними ділять сфери впливу. Скажу, як воно є - допекло! Саме Фермерська самооборона захистила ФГ «Дар» від зухвалої рейдерської атаки, думаю, допоможе повернути родині фермерів Приданцевих їхні землі, незаконно привласнені ТОВ «АгроАльянс».

Фермерська самооборона - це ще й правова, психологічна підготовка фермерів і землевласників щодо юридичного та силового захисту особистого життя, майна, урожаю.

Землю потом поливай, землю груддю захищай Українське прислів'я

Моя думка про наслідки можливого продажу землі в Україні

«...купи нас і землі наші за хліб, і ми з землями нашими будемо рабами фараону, а ти дай нам насіння, щоб нам бути живими і не померти, і щоб не опустіла земля. І купив Йосип всю землю Єгипетську для фараона, тому що продали єгиптяни кожен своє поле, бо голод зморював їх. І дісталась земля фараону. І народ він зробив рабами від одного кінця Єгипту до другого.»

(БУТТЯ, 47:19-21)

МОРАТОРІЙ на продаж сільгоспземель був введений як тимчасовий захід у 2001 році, і продовжувався вже 8 разів (у 2004, 2006, 2008, 2010, 2011, 2012, 2015 і 2016 роках). Спроби розпочати легальний продаж української землі не припиняються – цього хоче українська влада, про це говорять і представники міжнародних фінансових кіл. Але ніхто не хоче, щоб землю продавали без його «інтересу», а домовитись не вдається вже більше 15 років. Серед аргументів продажу озвучується, наприклад, те, що «неможливо отримати кредити на розвиток агрогосподарств» (земля тут мала б бути заставою під кредит). Також говорить, що поки немає ринку землі «неможливо завести серйозного інвестора» (а без нього рідненького, який розвиток сільського господарства в Україні?)

Чи це дійсно так? При тих річних відсотках (десь 25%) на кредити, які пропонують українські банки, прибутковість позичальника (господарства чи підприємства) має становити не менше 50 відсотків. І це – не враховуючи так званої «корупційної складової» - хабарів різного роду чиновникам. Їх доводиться платити селянину за різні дозволи і ліцензії і вони теж за-

кладаються в ціну продукції. І це повинна бути стабільна прибутковість! Але ж сільське господарство – ризикова. Тут можливі і дощове літо, і засуха, і напади шкідників, і хвороби тварин. Тому тим, хто ризикне взяти кредити під такі «українські відсотки», швидше всього доведеться попроситись зі своєю землею чи з якоюсь її частиною. Тому причина багатолітньої боротьби за право продавати українську землю полягає зовсім не в тому, щоб землероби отримали можливість кредитуватися і розвивати свої господарства – причина дещо в іншому.

Загальна вартість українських земель сільгосппризначення становить близько 600 млрд. грн. Про це сказав в ефірі програми «Велике інтерв'ю» на каналі NewsOne президент Асоціації фермерів і землевласників Іван Томич. «Загалом в Україні 33 млн. га землі сільськогосподарського призначення. Якщо в середньому ціна 20 тис./га, то 30 млн. помножити на 20 тис. - це 600 млрд. грн.», - сказав він. Для порівняння: у 2015 році ціна землі в Польщі становила 8 тис. доларів США (200

тис. гривень). Тобто, 20 тис. грн. – ціна 1 га українського чорнозему і 200 тис. грн. – за 1 га польської землі. Бачимо, що «підйом» планується в 10 разів зонайменше! Зрозуміло і те, хто на цьому хоче заробити – «українські» олігархи. Саме у них є необхідні кошти на купівлю землі, і саме між ними і точиться вже більше 15 років «підкилимна війна» за право торгувати українською землею.

Продаж землі, що має розпочатись, свідчить – нових робочих місць олігархи створювати НЕ ПЛАНУЮТЬ. А для чого? Вклавши гроші в купівлю землі, вони через 3-4 роки будуть мати в 10-15 разів більше! Ніяке виробництво їм стільки не дасть! Очевидно, що заборона продажу землі іноземцям – не більше, ніж пауза. Так, що очікуємо через 3-5 років перших переселенців на українські землі. Українці від цих обробок навряд чи щось отримають. Роботи на селі як не було, так і не буде – для українців. А вже на ті гроші, які треба платити українцю, можна найняти 3-х вихідців із південно-східної Азії, які підуть звідси через роки 7-8, залишивши сплюндровану висна-

жену землю – приклади вже є.

Купивши землю, можна більше взагалі нічого не робити – ні працювати, ні вкладати кошти. Землю можна перепродати, а можна здати в оренду. Тим селянам, які, як бджоли, з ранку до вечора на ній трудяться. Тільки тепер вони будуть за свою працю ще й платити – земельну ренту, оформлену як орендна плата. Щось подібне описав Тарас Григорович Шевченко («На панщині пшеницю жала»). Ринку землі в сьогоднішній Україні – це повернення до описаної великим поетом панщини. А ви думали, що це історія?

Ще одна неприємна новина: продаж землі підвищить і так високі ціни на продукти. Яким чином? Найпростішим: у собівартість врожаю буде закладений ще один «податок» - земельна рента власника. Але і це ще не все - власник землі автоматично стає і власником врожаю. Захоче - все вивезе за кордон. А ми будемо купувати хліб з висівком за ціною білих булок.

З усіх каналів ті, які скоріш за все і планують нагріти руки на політій кров'ю наших предків земельці, розказують нам, що це збільшить виробництво продовольства. Але ми вже були свідками приватизації нашої промисловості. І що, виробництво зросло? У кожному місті, а часом і селищі, можна знайти руїни промислових об'єктів, яким не змогли дати раду ненажерливі круки нашого «бізнесу». У Павлограді – столиці Західного Донбасу, місті, де я живу, добре пам'ятають приватизацію об'єднання «Павлоградвугілля». Його приватизував Рінат

Ахметов за 1,4 мільярди гривень. І це тоді, коли ОДНА шахта оцінювалась в два мільярди гривень. А в приватизованому таким чином «Павлоградвугілля» таких шахт було десять. А ще інфраструктура – сотні кілометрів ліній електропередач, залізниця і тому подібне. І що – люди в Західному Донбасі відчували покращення життя? Але шахти хоча б працюють. А машинобудівні (і не тільки) заводи Павлограда просто «лежать»!

Павлоград – то лише приклад, кожен може подивитись навколо себе і навести свої приклади – їх більше ніж досить. П'ять тисяч (!) підприємств було знищено тільки за 2002 – 2012 роки! До війни. Без війни, по 2-3 підприємства за день! То чому ми думаємо, що приватизація сільськогосподарських земель буде мати якісь кращі наслідки, ніж приватизація промисловості?

Якщо ми будемо просто спостерігати, як у нас скуповують задешево і забирають землю, то опинимось у ролі мешканців «фавел» - поселень, де в халупах з тари і картону живуть зігнані із землі селяни Бразилії та деяких інших країн, де «земельні реформи» вже відбулися. Але в Бразилії зими не порівняєш з нашими – можна не опалювати житло, а на останні гроші купити собі телевизор і дивитись футбол і серіали. Хіба такого життя ми хочемо для наших дітей?

Протистояти цьому можна і треба – у нас просто немає іншого виходу – у наших руках майбутнє України, майбутнє наших дітей і внуків.

У битві за українську землю ми зобов'язані вийти переможцями!

Микола Осінчук,
член правління громадської
спілки «Всеукраїнське
об'єднання учасників бойових
дій і волонтерів АТО»

Ми не отримали землю в спадок від предків, ми позичили її у наших дітей Індійське прислів'я

ЗАГАЛЬНІ правила вирішення земельних спорів встановлені Земельним кодексом України. Більшість спорів виникають через незнання власниками землі та землекористувачами правил добросусідства, а також відсутність належно оформлених документів, які б підтверджували право власності або користування земельною ділянкою.

КРОК 1

Встановіть особу суміжного землевласника та/або землекористувача (прізвище, ім'я та по батькові, а також місце проживання і контактний номер телефону), спільні межі з ділянкою якого викликають сумнів у вас або у нього. Для цього можна безпосередньо обмінятися контактними даними. Якщо суміжник не бажає розкрити свою особу, ви можете звернутися до територіального органу Держземагентства України за місцем розташування земельної ділянки за витягом із Державного земельного кадастру. Якщо ваша та суміжна земельні ділянки зареєстровані у Державному земельному кадастрі, Вам зможуть надати витяг, де будуть зазначені найменування та адреси ваших суміжників. Шляхом переговорів із суміжником чітко встановіть, що саме є проблемою у взаємовідносинах, в тому числі, яка саме частина земельної ділянки є спірною, тобто такою, на володіння якою претендують обидва сусіди.

Важливо!

Кожна зі сторін межового спору має пред'явити іншій свої документи, що посвідчують право власності або користування земельною ділянкою (державний акт/договір оренди землі, цивільно-правова угода, за якою відбулося придбання ділянки, свідоцтво на спадщину, витяг з реєстру речових прав на нерухоме майно, витяг з Державного земельного кадастру тощо). Слід пам'ятати про те, що зареєстровані права мають пріоритет над незареєстрованими!

КРОК 2

Важливо переконавшись, що предметом межового спору є саме місце проходження межі між земельними ділянками, а не порушення од-

досить поширеними є ситуації, коли власники або користувачі суміжних земельних ділянок не можуть дійти згоди щодо місцезоположення спільної межі. Це нерідко стає причиною сусідських конфліктів, психологічної напруги, а також ускладнень під час використання земельних ділянок.

Як уникнути спорів за межу? Правове поле

ним із сусідів правил добросусідства. Якщо має місце порушення правил добросусідства, то такі суперечки повинні вирішуватися відповідно до вимог законодавства, а саме:

- власники та землекористувачі земельних ділянок повинні обирати такі способи використання земельних ділянок відповідно до їх цільового призначення, при яких власникам, землекористувачам сусідніх земельних ділянок завдається найменше незручностей (затіннення, задимлення, неприємні запахи, шумове забруднення тощо);
- власники та землекористувачі земельних ділянок можуть вимагати припинення діяльності на сусідній земельній ділянці, здійснення якої може призвести до шкідливого впливу на здоров'я людей, тварин, на повітря, земельні ділянки тощо;
- у випадку проникнення коренів і гілок дерев з однієї земельної ділянки на іншу власники та землекористувачі земельних ділянок мають право відрізати корені дерев і кущів, які

проникають із сусідньої земельної ділянки, якщо таке проникнення є перепорою у використанні земельної ділянки за цільовим призначенням;

- дерева, які стоять на межі суміжних земельних ділянок, а також плоди цих дерев належать власникам цих ділянок у рівних частинах, але кожен із сусідів має право вимагати ліквідувати дерева, які стоять на спільній межі, витрати на ліквідацію цих дерев покладаються на сусідів у рівних частинах, при чому сусід, який вимагає ліквідації дерев, які стоять на спільній межі, повинен один нести витрати на ліквідацію дерев, якщо інший сусід відмовляється від своїх прав на дерева.

КРОК 3

Якщо предметом спору є місцезнаходження межі земельної ділянки, необхідно здійснити відновлення меж земельних ділянок. Для цього слід залучити землевпорядну організацію, яка має у штаті сертифікованих інженерів-землевпорядників. Із землевпорядною ор-

ганізацією слід укласти договір на складання технічної документації щодо відновлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості).

КРОК 4

Землевпорядна організація має здійснити відновлення меж Вашої земельної ділянки. Основною для відновлення меж згідно законодавства мають бути дані земельно-кадастрової документації. У разі, якщо у Державному фонді документації із землеустрою відсутні будь-які документи, на підставі яких встановлювалися межі Вашої або суміжної земельної ділянки, тобто при неможливості виявлення дійсних меж, їх встановлення здійснюється за фактичним використанням земельної ділянки (наприклад, за лінією проходження паркану). Якщо фактичне використання ділянки неможливо встановити, то кожному виділяється однакова за розміром частина спірної ділянки. У випадках, коли в такий спосіб визначення меж не узгоджується з виявленими обставинами, зокрема з встановленими розмірами земельних ділянок, то межі визначаються з урахуванням цих обставин.

Слід знати!

У випадках, коли сусідні земельні ділянки відокремлені рослинною смугою, стежкою, рівчаком, каналом, стіною, парканом або іншою спорудою, то власники цих ділянок мають право на їх спільне використання, якщо зовнішні ознаки не вказують на те, що споруда належить лише одному з сусідів.

КРОК 5

Землевпорядна організація має закріпити межі земельної ділянки межовими знаками встановленого зразка. Варто знати! Власники сусідніх земельних ділянок можуть користуватися межовими спорудами спільно за домовленістю між ними. Витрати на утримання споруди в належному стані сусіди несуть у рівних частинах. До того часу, поки один із сусідів зацікавлений у подальшому існуванні спільної межової споруди, вона не може бути ліквідована або змінена без його згоди.

Безумовно, господарі з досвідом про це добре знають, хоча й, як мовиться, пам'ять потрібно освіжати. А ось молодим та початкуючим власникам городів знадобляться поради, які газета друкує нижче. Строки сіви залежать від вологості й температури ґрунту та якості насіння.

Господарю, ти не забудь, що та коли сіяти?

ТОМУ агрономи радять сіяти овочі на городі в такому порядку:

- у першій половині квітня першими сіють зелені культури: пекінську капусту, кріп, листову гірчицю, салат, а також редиску, горох, боби. Після них висівають насіння холодостійких культур: моркви, цибулі-чорнушки, петрушки, пастернаку. Вони проростають вже за 3-5 градусів тепла. Повторні посіви салату, кропу, редиски продовжать терміни їх споживання (можна сіяти до 20 червня);

- пророщену картоплю висаджують, коли ґрунт прогріється до 6-8 градусів тепла на глибині 10 см. Зазвичай це відбувається у середині квітня. У ці ж терміни можна висівати і насіння помідорів у ґрунт;

- буряки, кукурудзу висівають, а цибулю-ріпку висаджують, коли земля прогрівається до 7-10°C;

- теплолюбні огірки, квасоля, кавуни, гарбузи, кукурудза почекають до травня - земля має прогрітися до 11-13 градусів.

- якщо вирощена розсада ранньої білоголової і цвітної капусти має 5-6 листків і пройшла загартування, її висаджують наприкінці квітня у відкритий ґрунт.

А що після чого садити?

Окрім інших факторів, на забезпечення високого врожаю сільгоспкультур значний вплив має вдалий вибір попередника, тобто овочевої чи польової культури, яку вирощували на даній ділянці минулого року. Так, багаторічний досвід свідчить, що столові буряки і морква добре ростуть після огірок, капусти, ранньої картоплі, кабачків і патисонів. А огірки краще садити після гороху, квасолі, капусти, помідорів. Капуста добре почувається на грядці, де перед цим вирощували цибулю. Одним з найкращих попередників майже для всіх овочевих культур вважається озима пшениця.

Щоб мати хороші врожаї, бажано кожні три-чотири роки змінювати сорт.

Треба також садити нове насіння. Цього правила потрібно обов'язково дотримуватися, коли висаджуєте насіння, вирощене і зібране самотужки.

Щоб городина добре родила, необхідно дотримуватися послідовності висадки. Приміром, капусту можна повернути на те ж місце через 5-7 років. А помідори, перець, гарбузи і буряки - через 2-4 роки. Для огірок, моркви і цибулі цей термін складає 1-3 роки, для кавунів і динь - 10 років. За цей час зникають хвороби та інфекції, що уражають рослини.

Коли зійде?

Найпершим сходить горох - вже через шість днів після посіву. Ще через день-два - кукурудза, огірки, квасоля, редька. За 10 днів проростають капуста, щавель і буряки. Баклажанів, цибулі, кабачків, моркви та ревеню можна очікувати через 2 тижні. А найдовше вилежуються в землі кріп, петрушка, пастернак та перець - до 16 днів.

Здоровенькі були!

Сімка «снодійних» продуктів

Ці сім продуктів допоможуть вам розслабитися та солодко заснути:

1. Молоко.

Знайоме з дитинства і перевірене роками кращий засіб для сну - склянка теплого молока з медом. Це дійсно заспокоює і підвищує імунітет.

2. Овочі на пару

Дуже низькокалорійна страва, що швидко засвоюється і тим самим допомагає підготуватися до сну.

3. Сир

Знежирений сир можна назвати найбільш вдалим продуктом для вживання перед сном, в якому міститься багато корисного білка. Якщо вам важко їсти його, можна додати до нього фруктів, родзинок і меду. Це допоможе зробити страву смачнішою.

4. Банани

Ці фрукти здатні виробляти в організмі мелатонін і сератонін, які діють як снодійне.

5. Печена картопля

Печена картопля не обтяжує шлунок, а володіє розслаблюючим і заколисливим ефектом.

6. Грейпфрут, апельсин і ананас

Ці фрукти не просто корисні, вони навіть сприяють швидкому засиненню під час сну,

оскільки містять чимало корисних кислот, а також клітковину, яка очищає шлунок і сприяє метаболізму.

9. Риба на пару

Відмінна альтернатива важким для шлунка м'ясним стравам - страви з риби. До того ж риба на пару підживить ваш організм корисними вітамінами та жирними кислотами, які зміцнюють стінки судин, а також добре впливають на стан шкіри. У рибі міститься вітамін B6 необхідний для вироблення мелатоніну. Саме ця речовина регулює сон і значно полегшує процес засинання.

Теплої весни і рясних дощів!

Агрометеоролог

Від примх погоди залежить майбутній врожай, і тому редакція газети «Фермер Придніпров'я» пропонує читачам відповідну рубрику, яка в подальшому планується бути регулярною. Ми будемо періодично повідомляти про температурні показники та рівень вологи у ґрунті, щоб люди, які господарюють на землі, завжди були проінформовані, коли чекати дощів, коли тепла, а коли і до морозів готуватися.

ЗА СЛОВАМИ дніпропетровських синоптиків особливості погодних умов весняного періоду в області наступні: метеорологічна весна наступила 18 - 19 лютого, тобто, на півтори тижні раніше кліматичних строків. Отже, весна у нас рання. Протягом лютого - березня переважав підвищений тепловий режим. Середньодобові температурні норми були вищими на 1 - 9 градусів.

Що стосується середніх температурних показників березня, то вони на 4 - 5 градусів вище норми. Максимальна температура в найтепліші дні піднімалася, навіть, до 18 - 20 градусів. Мінімальна знижувалася до 1 - 5 морозу. На кінець березня ґрунт на глибині 10 сантиметрів прогрівся до 6 - 9 градусів.

Сума опадів за останню декаду лютого по області склала 20 мм (це близько половини норми). А якщо брати березень, то випало лише 10, 5 мм, а це лише третина норми при нормі 30 мм.

На 28 лютого в наслідок інтенсивного сніготанення в першій декаді березня ґрунт відтанув на повну глибину. Найпізніше відтануло в західній частині нашої області поблизу Комісарівки (район П'ятихаток).

За даними дніпропетровських синоптиків озими зернові культури стійко відновили вегетацію на два - три тижні раніше звичайного. Агрометеорологічні умови для приживлення, укорінення та вегетації були цілком задовільними. Тобто, погодних умов, які б сприяли поганому росту чи навіть загибелі зернових культур, не було. Та озимина, що увійшла в зиму з третім листком, в стадії шильця, зараз перебуває в стані кущіння. Тобто процеси, які мали відбуватися ще взимку, йдуть нині.

Стан посівів задовільний. За даними метеостанції області озима пшениця та озимий ячмінь знаходяться в стадії кущіння (1 - 8 та 3 - 7 стебел). На полях гороху відзначається проростання насіння. Це найбільш рання культура, і її вже відсіяли по господарствах області.

Запаси продуктивної вологи на 28 березня під озимими ранніми та ярими культурами знаходяться на рівні оптимальних та достатніх. У верхньому шарі ґрунту 25 - 39 мм (при нормі 34 мм) Тобто для проведення весняно-польових робіт стан задовільний.

А тепер щодо температурних рекордних показників. За спостереженнями синоптиків у квітні на Дніпропетровщині мінімальні температури інколи знижувалися до 7 - 11 морозу, максимальні склали 29 - 31 тепла. Середньодобова температура переходить, зазвичай, через 5 градусів від 30 березня до 7 квітня. Початок вегетації теплолюбних культур відбувається при переході середньодобової температури через 10 градусів. Для Дніпропетровщини цей період випадає на 18 - 23 квітня. Середня кількість опадів за квітень прогнозується від 8 до 11 днів.

За прогнозами синоптиків на квітень середньомісячна температура становитиме 10 градусів тепла при нормі 9,6, а кількість атмосферних опадів за місяць складе 35 мм. при нормі 37 мм.

Підготувала Валентина ДЕНИСОВА.

Обласна щотижнева газета «ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.

ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ

ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

Голова редакційної ради Анатолій Гайворонський

Головний редактор Лариса Шара

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109

098-183-00-18, e-mail:fermer.redaktor@gmail.com

Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»

69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16

Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний. Зам. Тираж 10 000

Передплатний індекс 60092

Здіда-прадіда Якщо сьоме квітня...

...то у цей день знакового православного свята - Благовіщення - українці здавна дотримувалися традицій, закладених з діда-прадіда.

Господині заводили тісто і пекли з нього коржі, які були схожі на маленьких пташок. Розкришивши кілька штук, поспішали на вулицю годувати перших птахів, які прилетіли з теплих країв. Робили це для того, щоб повернути щастя у сім'ю, а в дім достаток. У цей день ніхто не працював.

Розкладали величезні багаття, виносили і палили старі солом'яні матраци та подушки. «Гори ясно, проганяй зиму з негодами!» Розваг у цей день було багато, тому що всі вони були пов'язані з прикметами і повір'ями.

Що не потрібно робити у Благовіщення

У світле свято Благовіщення народ знав, що можна робити, а чого не можна. Може, і нам прислухатися до цих порад?

Ні в якому разі не пересаджуйте розсаду. Вона буде слабка і без врожаю залишиться.

Одягайте чистий одяг, але не новий. Інакше зіпсується швидко і зноситься.

Справи в цей день не починали, знали, порожніми будуть.

Ніхто не повинен в путь-дорогу збиратися. Тільки даремно час витратите або ще щось неприємне відбудеться.

У свято Благовіщення від господарів тільки тварини і птахи ласощі отримували. Людям же у борг давати не можна! Навіть з жменею насіння щастя віддасте своє і везіння.

А у Вербну неділю...

...звісно ж, святять вербу. Під церкву заздалегідь навозять багато вербового гілля. Зранку на богослужіння сходяться всі - старі й малі, - бо «гріх не піти до церкви, як святять вербу». Коли закінчується відправа і священник окропить гілля свяченою водою, то діти - одне поперед одного - стараються якнайшвидше дістати вербу і тут же проковтнути її по кілька «котиків» - «щоб горло не боліло».

Також був колись в Україні звичай носити свячену вербу з церкви до церкви. Це робилося не тільки в суботу, а і в неділю. Так, у Харкові у Вербну неділю учні разом з вихователями та вчителями урочисто несли свячену вербу від міської парафіяльної церкви Святого Дмитра до «колегіуму».

Колись господарі, повертаючись з церкви з свяченою вербою, до хати не заходили, а відразу ж садили на горо-

ді по кілька гілок або - якщо було близько - то в полі, «щоб росла Богові на славу, а нам, людям, на вжиток», а решту, що залишилася, несли до хати і ставили на покуті під святими образами. Якщо, ввійшовши до хати, заставали когось, що проспав заутреню, то биля такого свяченою вербою, примовляючи:

**Не я б'ю - верба б'є,
За тиждень Великдень,
Недалечке червоне яєчко!**

Молоді хлопці та дівчата биля свяченою вербою ще й коло церкви, та й дорогою, як додому йшли, а б'ючись, примовляли:

**Будь великий, як верба,
А здоровий, як вода,
А багатий, як земля!**

Свячена верба користується великою пошаною серед нашого народу. «Гріх ногами топтати свячену вербу», а тому навіть найдрібніше гілля, якщо воно залишилося після освячення, палили на вогні, щоб, боронь Боже, під ноги не потрапило.

За інформацією порталу «Українські традиції»

Аш конкурс

Я у сонечок малуся

ШАНОВНІ МАМИ Й ТАТА, ЛЮБИ БАБУСИ Й ДІДУСИ!

Ось-ось завітне квітень. Настане найбільш життєстверджуючий час весни. Та давайте задумаємося - чудові квіти життя поруч з нами весь рік. І ці квіти - то наші діти, внуки. Вони - наше продовження, розрада та втіха.

А ще - безпосередність. Неабиякі веселощі та витівки.

Отож газета думала-гадала та й надумала провести конкурс веселих фотосвітлин, на яких ваші малюки-вихованці - дошкільнята.

Якщо ви маєте фото з цікавим ракурсом, може, несподіваним чи навіть кумедним насилайте на адресу редакції (поштово: м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41/109 або електронно: fermer.redaktor@gmail.com).

Розкажіть трішки про своїх діток та онучат. Придумайте цікавий та веселий підпис до фото. **Переможець конкурсу отримає 300 гривень, якраз для іграшок та солодоців своєї малечі. Також встановлено дві захожувальні премії по 100 гривень - за друге та третє місце.**

Найбільш вдалі фотосвітлини будуть надруковані на восьмій сторінці газети.

Фотографії, надіслані поштою, таким же чином редакція вам поверне. Точно вкажіть свою адресу, прізвище, ім'я та по батькові, за бажанням - контактний телефон.

Отже, татусі й матусі, бабусі й дідусі, чекаємо на вашу активність у нашому конкурсі.

Радіймо квітам життя разом!

«Наша піч регоче - короваю хоче...»

Курячі розтріпки

Ніжна, легка і дуже смачна страва з курки. Такі собі котлетки-оладки, які виходять неідеальної і трохи розтріпаної форми, через що і прижилася така назва страви. Приготувати їх можна на швидку руку з мінімуму інгредієнтів - на сніданок або вечерю.

Інгредієнти для приготування розтріпок: філе курки 3 шт., майонез 2-3 ст. л., яйце, борошно або крохмаль 2-3 ст. л., часник 3 зубчики, сіль, перець за смаком, щіпка карі, олія.

Філе куряче нарізати на дрібні шматочки, викласти в глибоку миску.

Додати майонез, яйце, сіль і перець, карі, подрібнений часник і борошно або крохмаль. Добре перемішати. Якщо використовуєте крохмаль - залиште на 30 хвилин цю масу постояти.

Сковороду з олією добре розігріти. Ложкою викладати готову масу і смажити до золотистого кольору з двох сторін.

Ця страва не вимагає додаткової термічної обробки, курка

Рецептики

дуже швидко і добре просмажується.

Подавати курячі розтріпки можна з овочевими гарнірами, а також з соліннями, з різними кашами і макаронами.

Спали запорожці міцним сном. Аж ось один з них прокидається і розлючено гукає:

– Хто з'їв моє сало? – усі мовчать.

Він ще грізніше:

– Хто з'їв моє сало?

– Я з'їв, – зізнається один, ще міцніший та здоровіший козак. Запорожець придивився до нього і вже з пошаною каже:

– А чому ж хліба не взяв?

Прокидається жінка зранку, підходить до дзеркала, пильно розглядає себе...

Повертається в бік сплячого чоловіка і тихо шепоче: «Так тобі і треба!»

Торт «Будиночок» з печива і сирка

Інгредієнти для страви: масло вершкове - 200 г; сирна маса - 400 г; печиво «Топлене молоко» - 400 г (2 пачки); цукор пісок - 6 ст. ложок, какао - 2 ч. ложки.

Трохи розтоплене вершкове масло розділити на дві половини. Одну частину збити з цукром, іншу - з какао і цукром.

Шоколадне масло кладемо в холодильник. До решти олії додаємо сирну масу. Ретельно все розтираємо.

Застеляємо деко пергаментом, змащуємо по периметру шоколадною масою, зверху в три ряди викладаємо печиво. Середній ряд печенинок покриваємо сирним кремом. Піднімаємо боки пергаменту, щоб перший і третій ряд печива утворили трикутник. Закріплюємо пергамент в такому стані і відправляємо блюдо в холодильник на 3-4 години.

З готового торта пергамент знімаємо.

- Я - маленька Катруся. Склала про себе таку пісеньку:
- А я - дівчинка Катруся, я вже в сонечок мамуся...

Календарик

Міжнародний день циган

Є й такий день - відзначається 8 квітня

До циган належать кілька десятків народностей. Тільки в країнах Європи їх чисельність складає більше 12 мільйонів осіб. Як нація вони сформувалися в Персії (східна гілка) та Римській Імперії (вона ж Ромео, вона ж Візантія; західна гілка).

Циганські мови переважно є нащадками санскриту. Цигани розуміють багато звичайних фраз на хінді, мабуть, тому вони дуже люблять індійські фільми.

Перша згадка про циган на теренах Східної Європи датована 1501 роком, коли їхній ватажок Василь отримав охоронну грамоту від литовського князя Олександра Казимировича. Для збереження самобутності і культури цього кочового народу в 1971 році в Лондоні був створений Міжнародний союз циган.

Міжнародний день циган був заснований на конгресі циган усього світу, що відбувся 8 квітня 1971 і зібрав представників 30 країн.

Традиційними для циган галузями діяльності є мистецтво, торгівля, конярство та ремесла. Вважається, що саме цигани широко розповсюдили в мусульманських країнах танець живота. Знаменитий циганський національний костюм придумали в 19 столітті. Першими його стали носити келдерари (в Україні їх називали котлярами), а сережка в одному вусі у цигана означає, що він єдиний син у сім'ї.